

Бизнес Паралели

Месечен бюлетин на Enterprise Europe Network
- Пловдив

№ 07 / Юли 2018

Последни бюлетини

Актуалните за месеца бюлетини на EEN мрежата за „Търговско и производствено коопериране“, „Технологично коопериране“, „Проектно коопериране“ и „B2B събития“ можете да изтеглите оттук:

<http://een.pcci.bg/>

Посещение на турски фирми от Коджаели в Пловдив 13 юли 2018 г.

Уважаеми Предприемачи,

Търговско-Промислена Камара - Пловдив, част от мрежата Enterprise Europe Network, има удоволствието да ви покани за участие в двустранни бизнес срещи с представители на фирми от Коджаели, Турция, осъществяващи дейност в сферата на:

- електроника и LED осветление;
- поддръжка и тестване на трансформатори и инсталации;
- строителство;
- производство и търговия със строителни материали;
- търговия с офис мебели;
- услуги с недвижими имоти;
- машини за обработка на дървен материал;
- рециклиране на пластмасови изделия и производство на WPC (Wood Plastic Composite) профили;
- информационни технологии, проучване и развитие;
- търговия с хидравлични изделия, пневматика, системи за контрол, роботика;

- метални съоръжения (вериги, котви, др.) за корабната индустрия;

Подробна информация и списък на турските компании ще намерите на сайта на ЕЕН Пловдив.

Срещите ще се проведат на 13 юли 2018 г. /петък/ от 10:00 до 12:30 ч. в сградата на Търговско-Промислена Камара - Пловдив, ул. Самара 7.

Организатор на събитието: Enterprise Europe Network Пловдив и Европейски Бизнес Център на Doğu Marmara, (ABİGEM) A.Ş.

За да заявите Вашия интерес за участие, моля пишете ни на имейл: office@pcci.bg, като отбележите името на турската фирма, с която желаете да осъществите контакт.

Крайният срок за записвания е 12 юли 2018 г.

.....

Допитване на ЕК до бизнеса

Обществена консултация относно разпоредбите за лятното часово време

Екипът на Enterprise Europe Network Пловдив ви кани да дадете своето мнение по обявената от ЕК обществена консултация.

Разпоредбите за лятно часово време в ЕС изискват часовниците да се сменят два пъти годишно, за да могат да се справят хората с променящите се модели на дневна светлина. След редица искания от граждани, от Европейския парламент и от някои държави-членки на ЕС, Комисията реши да разследва функционирането на текущите споразумения за летния сезон в ЕС и да прецени дали те трябва да бъдат променени или не. В този контекст, Комисията се интересува от събирането на мненията на европейските граждани, заинтересованите страни и бизнеса относно текущите разпоредби за лятно часово време.

Линк за попълване на онлайн въпросника: <https://ec.europa.eu/eusurvey/runner/2018-summertime-arrangements>. (бихте могли да изберете опция за български език)

Период на допитването: **4 юли 2018 - 16 август 2018 г.**

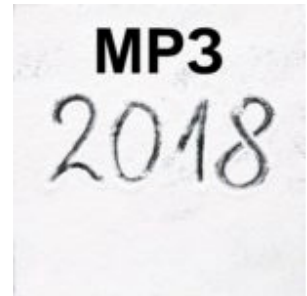
В тази връзка, каним желаещите да се включат в допитването като попълнят въпросника, и го върнат в пдф вариант на e-mail: een@pcci.bg, в рамките на указания от Комисията срок.

.....

Как реаргират фирмите на повишения на минималната заплата?

В свое проучване от януари 2018 г. ЕЦБ изследва реакциите на фирмите от Централна и Източна Европа при повишаване на минималната работна заплата (МРЗ). Резултатите допринасят за академичния дебат върху ефектите от повишаване на МРЗ и формулира комбинация от стратегии, прилагани от фирмите.

Проучването е на база на отговорите на над 7400 компании от девет страни от Централна и Източна Европа (България, Естония, Унгария, Латвия, Литва, Полша, Румъния, Словения, Словакия). Емпиричната част от изследването анализира данни от допитване, направено в по-големия контекст на Мрежата за динамика на заплатите (The Wage Dynamics Network), проведено през 2014 г. от 25 национални централни банки, като е използван хармонизиран въпросник, обхващащ периода 2010-2013 г.

Тези страни, които се присъединиха към ЕС през 2004 г. или след 2004 г., имат по-голям дял на нископлатените работници от други държави-членки на ЕС. Освен това те са отбелязали значително увеличение на минималната заплата през последните години и взимайки предвид нарастващо съотношение на минималната заплата към средната заплата, дават отлична възможност за анализ. За разлика от другите страни от ЕС ниските заплати са типични в тези девет държави-членки не само за нови участници на пазара на труда (като студенти), но и за всички възрастови групи, което прави ефектите на повишението значими за много по-голяма част от обществото.

Резултатите сочат, че най-популярните стратегии за справяне с увеличените минимални заплати са съкращаване на други разходи (т.е. различни от тези за персонала), покачване на цените на продуктите и повишаване на производителността. Намаляването на заетостта е по-малко популярно и се проявява най-вече чрез възпирането от наемане на нови кадри, отколкото чрез директно съкращаване.

Изследването също така дава доказателства за потенциалното разпространение на ефектите от повишаване на минималната заплата и във фирмите без наети на минимални заплати. Причината за това е, че нарастването на МРЗ определя не само долната част на разпределението на доходите, но и разходите за труд като цяло и това би могло да доведе до намаляване на броя на служителите или други корекции.

Съществуват известни различия сред изследваните страни. Средният дял на служителите, които печелят минималната заплата в извадката варира значително по страни, сектори и професии. Институционалният механизъм за определяне на минималната работна заплата също се различава (ролята на синдикатите, например). „Плътноста на профсъюзите“, определена като процент на заетите, които са членовете на синдикатите, е средно 17% в страните от Централна и Източна Европа, присъединили се след 2004 г., което е по-ниско от средното равнище от 35% за ЕС-15 (по-старите страни членки на ЕС). Покритието на колективните трудови договори, измерено като процента на заетите, обхванати от такива договори, е много по-ниско в страните от Централна и Източна Европа - средно 37% спрямо 72% в ЕС-15. В много от държавите от ЦИЕ националната минимална работна заплата е по-често срещана, тъй като тя се отнася и до работниците, за които не се прилага минимална заплата, договорена колективно по сектори.

Също така МРЗ служи като основа за определяне на заплатите като цяло в страните с ниско покритие на колективно договаряне. Минималната заплата в България обикновено е долна граница за колективно договорените заплати и има важна роля при определянето на минималния осигурителен праг, което означава, че промените в заплатите често се определят в отговор на МРЗ. При значително по-високия процент на заетите, получаващи минимална заплата и по-широкото им присъствие сред всички възрасти, както и ниското ниво на защита на работниците, може да се очаква, че повишенията на МРЗ биха имали по-голям ефект за страните от ЦИЕ, отколкото за другите страни от ЕС.

В частта на изследването, която разглежда разликите на национално ниво при предпочитаните от компаниите стратегии за справяне при повишаване на МРЗ, са разгледани две категории - компании със служители, наети на минимална заплата, и такива без. На Фигура 1 е видимо, че компаниите в

България със заети на минимално заплащане са по-склонни от компаниите в останалите страни да съкращават персонал. Повишаването на цените на продуктите също е силно вероятна стратегия, а съкращаването на разходите, различни от тези за персонал, в най-малка степен важи за България в сравнителен план. Същата тенденция на предпочитани стратегии се наблюдава и за компаниите без наети на минимално заплащане.

Източник ИПИ

Местните данъци продължават да се увеличават

Установената през последните години тенденция на повишаващи се местни данъци продължава и през 2018 г. Българските общини увеличават ключови местни данъци, за да си осигурят необходимите собствени средства, а в някои случаи - и за да изпълнят ангажиментите си към финансовото министерство, като следствие от получените през последните години безлихвени заеми. Това развитие не е изненадващо предвид спрения процес на фискална децентрализация, но по-високите местни данъци не могат да доведат до решаване на структурните проблеми на общинските бюджети.

Какво показват данните

В периода между 2012 и 2018 г. ИПИ проведе 7 отделни годишни изследвания на нивата на местните данъци като част от инициативата „Регионални профили: показатели за развитие“. Данните се събират чрез заявления по Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ) до всички общини в страната, както и чрез проверка на ставките онлайн. Разглеждаме четири от ключовите местни данъци:

- данък върху недвижимите имоти - нежилищни имоти на юридически лица;
- данък върху превозните средства и леките автомобили – с мощност от 74 kW - 110 kW;
- годишен патентен данък за търговия на дребно до 100 кв.м. търговска площ;
- данък за прехвърляне на собственост.

Получените резултати са недвусмислени: **случаите на увеличение на наблюдаваните местни данъци са в пъти по-многобройни** от случаите на намаляване на такива, като тенденцията става особено ясно изразена през 2016 и 2017 г., точно след влизането в сила на т. нар. [Механизъм за оздравяване на общини](#).

Вижда се, че:

- Тенденцията към покачване на нивото на ключови местни данъци продължава и през 2018 г. Регистрираните от ИПИ случаи на увеличаване спрямо 2017 г. са 37, а намаленията – едва 4 – рекордно нисък брой за периода.
- Общо за периода между 2013 и 2018 г. сме регистрирани 254 случаи на увеличаване на местни данъци, докато случаите на намаление са близо пет пъти по-малко.
- Две трети от увеличенията са регистрирани през последните три години.
- Най-често се увеличава годишният данък върху недвижимите имоти, следван от данъка при възмездно придобиване на имущество и данъците върху превозните средства.

Защо увеличаването на местни данъци няма да помогне

Според последните сравними данни на Евростат, приходите на местните власти в България възлизат на едва 7,3% от БВП през 2017 г., което е над два пъти по-ниска стойност от средните за ЕС 15,4%. Въпреки че повишаването на нивото или на събираемостта на ключови местни данъци може в известна степен да доведе до подобрене на състоянието на общинските бюджети, проблемите с тяхната структурата остават.

- Българските общини остават в силна зависимост от трансферите от централната власт, които формират близо 2/3 от всички техни приходи. Това съотношение създава не само теоретични, но и реални политически зависимости и няма как да бъде преодоляно в рамките на съществуващата уредба на местните данъци.
- Наложените канали за осигуряване на собствени средства (основно от имуществени данъци) предоставят ограничено фискално пространство и не създават реална възможност за данъчна конкуренция. Предвид факта, че относителният дял на местните данъци в общото данъчно бреме на гражданите и фирмите е незначителен, промени и в двете посоки нямат особен ефект върху решенията на икономическите агенти.
- С много малко изключения (големи градове, курортни общини и общини с големи концесии), общинските бюджети по никакъв начин не отразяват случващото се в местната икономика.
- Ниският дял на собствените приходи води до невъзможност за реализиране на местни политики, дори при наличие на обществен и политически консенсус на местно ниво, което на места води до обезсмисляне на демократичния избран процес.

Най-лесният метод за промяна е преотстъпването на част от постъпленията от данъка върху доходите на физическите лица (ДДФЛ) обратно на общините на принципа „парите следват личната карта“. Преотстъпването на една пета от планираните за 2018 г. приходи от ДДФЛ ще увеличи собствените приходи на общините с близо 675 млн. лв. (т.е. с близо една трета) и ще създаде реални стимули местните власти да работят за привличането на инвестиции и разкриването на нови работни места. Необходимите стъпки за постигане на реална промяна в структурата на общинските бюджети са описани от ИПИ в публикуваното през април 2018 г. изследване „Пътят към фискална децентрализация“, където е направена и оценка на потенциалните приходи, на които може да разчита всяка една община при приемането на тази стъпка.

Пътят към фискална децентрализация

Преотстъпването на част от постъпленията от ДДФЛ към общините не може и не трябва да бъде безусловна промяна в структурата на данъчната система. За да може да бъде гарантиран успехът ѝ, е необходимо да бъдат предприети допълнителни стъпки, между които:

- Преминаване към ефективно програмно бюджетиране на местно ниво, което да доведе по-голяма ефективност и прозрачност на местните финанси;
- Подобряване на ефективността и прозрачността на финансите и управлението на общинските предприятия и общинската собственост;
- Териториално-административна реформа, която да гарантира дългосрочна устойчивост на териториалното устройство;
- Споделянето на данък общ доход с общините предполага и промяна на демократичния модел чрез засилване на политическата отговорност на местно ниво и активното включване на гражданското общество в процеса на правене на местни политики.

Споделянето на постъпленията от ДДФЛ с общините, а впоследствие и евентуалното отдаване на правомощия за определяне на този данък в дадени граници ще доведе до:

- Повишаване на фискалната самостоятелност на общините и по-добро обвързване на бюджетните постъпления със социалните и икономическите процеси, които протичат на тяхна територия;
- Намаляване на съществуващите политически зависимости на местната от централната власт;
- Създаване на стимули за поддържане на добра бизнес среда и привличане на инвестиции с цел повишаването на заетостта и съответно увеличаване на приходите от ДДФЛ в местния бюджет;
- Възстановяване на изгубената връзка между данъчно облагане и политическо представителство на местно ниво и увеличаване на капацитета на гражданското общество да участва във формулирането на местни политики; създаване на условия за възникване на реална данъчна конкуренция на местно ниво в бъдеще.

Източник ИПИ

Мрежата Enterprise Europe Network

Европейската мрежа Enterprise Europe Network е най-голямата информационно-консултантска мрежа на Европейската Комисия, чиято цел е да подпомага малките и средните предприятия в развитието на техния иновативен потенциал и да повиши информираността им за политиките на Европейския съюз, насочени към бизнеса.

Наследник на 370 Евро Инфо Центъра и 250 Европейски Иновационни Центрове, мрежата включва над 500 организации и около 4000 опитни професионалисти от 40 държави. Мрежата функционира в 27-те страни-членки на Европейския съюз, в страните кандидатки – Турция и Македония, в страните от Европейското икономическо пространство – Норвегия и Исландия, и в други страни като Армения, Израел, Швейцария и др.

В България Enterprise Europe Network обединява дейността на досегашния Европейски иновационен център – България, функциониращ от 1997 г., и осемте Евро Инфо Центъра, създадени през 1999 г. Партньорите са едни от най-активните консултантски организации в отделните региони, чието сътрудничество осигурява пълно географско покритие на страната.

От 2008 година Търговско-Промислена Камара – Пловдив е част от създадената от Европейската Комисия мрежа Enterprise Europe Network за подпомагане на МСП.

Наши клиенти са:

- малки и средни предприятия (МСП);
- стартиращи предприемачи;
- научноизследователски организации;
- браншови камари и асоциации;
- бизнес и изследователски ориентирани клъстери;
- отделни изследователи и изобретатели;
- неправителствени организации и други организации, специализирани в предоставянето на помощ на МСП;
- правителствени организации.

За връзка със сайта на българската EEN мрежа - Enterprise Europe Network България:

<http://www.een.bg>

een.ec.europa.eu

Enterprise Europe Network - Пловдив

ул. Самара №7, ет. 3

<http://een.pcci.bg/> | Тел: 032 90 89 99 | office@pcci.bg

Нито Европейската комисия, нито което и да е лице, действащо от нейно име, носят отговорност за начина, по който би могла да бъде използвана съдържащата се тук информация. Тази публикация отразява вижданията на автора и не отразява непременно политиките на Европейската комисия.